

ΑΙΓΑ

Δευτέρα, 28 Νοεμβρίου 2011
4:15 μμ

ΑΝΑΡΤΗΜΕΝΟ : ΑΙΓΑ

ΚΑΤΣΙΚΑ, ΑΙΓΑ, ΓΙΔΑ, ΤΡΑΓΟΣ, ΕΡΙΦΙ, ΡΙΦΙ, ΚΡΙ-ΚΡΙ , ΑΙΓΑΓΡΟΣ



ΑΙΓΑ - 2

Audio recording started: 6:30 μμ Παρασκευή, 21 Οκτωβρίου 2011



Τράγος





ΑΙΓΑΓΡΟΣ

ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Μπήκαν τα γίδια στο μαντρί

http://www.youtube.com/watch?v=dSVIS06ihPw&feature=player_detailpage

ΣΥΝΘΕΤΑ

Απο το Κριοσ

Μπροσταροκριος

ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

ΑΙΓΙΟΜΗΛΑΞΟΝ, *γελίς partim ex riliis caprinis, partim ex lana ovina constata.* Ptocho-prodromos contra Heronemum, ex M.S.

Αλλάς φέρη πηγυμάσθη, κείτην ἢ κεφάλιδον.

Πτωχοπρόδρομος - Κατά Ηγουμένων

ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ

**Χ. Πῶς αἶ βεβλημένοι ἐν Κρήτη αἴγας
θεραπεύονται.**

**Οἱ Κρητίες εἰσι τοξεύειν ἀγαθοί· καὶ οὖν καὶ
τὰς αἴγας βύλλουσι ἐπ' ἄκροις νενομίνας τοῖς ὄρα-
σι. Αἶ δὲ βληθείσαι παραχρῆμα τῆς δικτάμου
βοτάνης διέτραγον, καὶ ἅμα τῷ γέυσασθαι, ὅλα ἐκί-
ναις τὰ βίλη ἐκπίπτει.**

ΑΓΡΙΜΙ

αγρίμι. το = ο κρητικός αίγαγρος. «Αγρίμια κι αγριμάκια μου. λάφια μου ρερωμένα» (από ριζίτικο). Μον. αγρίμιν < μιν. αγριμαίον, ουδ. του επιθ. Αγρψαίος < άγρμιος < αρχ. άγρα. Πβ. αγριμουτσα. αγριμόγα. η = αίγα που ζει ελεύθερη στα βουνά, άγρια γίδα. «Ανε μ-πάεις οθε ντο βουού. σκότωσε κιαιά αγριμόγα να τηνε φέρεις επαέ να τηνε φάμε». Αγρίμι + αίγα (βλ. λλ.). Συνών. φουριαρόγα. αγρίμοκέρης. επιθ. (για κερασφόρα ζώα) = αυτός του οποίου τα κέρατα μοιάζουν με τα κέρατα αγριμιού. Αγρίμι + αρχ. ουσ. κέρας. Πβ. μασαδο-κέρης. πιαωκέρης, σιμοκέρης, σπαβοκέρης, σμιχτοκέρης κ.τ.ό.

περατοκε. η = άγρια ελιά, αγριελιά. Θέμα αγριμ- (του αρχ. επιθ. άγριμ-αίος) 1 ♦ ελέ (βλ. λ.). Συνών. αγρουλιά.

αγριμά(γ)ος. ο = ο επιδέξιος κυνηγός αγριμιών. Αγρίμι + κατάλ. -λόγος < αρχ. ρ. λέγω = μαζεύω. Πβ. περδικο-λος, ζουριδο-λός κ.τ.ό. Αλλα και το βυζαντινό πουλλολόγος. αγριμοπόδαρος. επιθ. = αυτός που έχει πόδια γρήγορα και δυνατά όπως το αγρίμι. Αγρίμι + ποδάρι. αγριμότραος. ο = αγρίμι αρσενικό (το θηλυκό λέγεται «σανάδα» -βλ. λ.).

Αγρίμι + τράγος. βλ. αγρίμι.

αγριμουτσα. η = ακρίδα. Από το θέμα αγριμ- (του αρχ. επιθ. άγριμ-αίος) + r mm ιλ -ούδα. Αγριμ-ούδα > αγριμουτσα (τσιτακιμός. πβ. γιτσιός < γιδινός, αμμούδα > αμμούτσα). Πβ. αγρίμι.

ΓΙΑΔΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙ-οκ

Στίχοι Μουσική: Παραδοσιακό

Εκτελέσει:Νίκος Καλλέργης - Μπάμπης Τσέρτος -Έφη Θώδη

Μπήκαν - μωρέ - μπήκαν

τα γίδια στο μαντρί

Τα πρόβατα στη στρούγκα

Χρυσούλα κι αδερφούλα

Κι η Χρό - μωρέ -

κι Χρύσω δεν εφάνηκε

να ροβολάει στη στάνη

μαζί με το Γιουντάνι.

Εδώ πέρα κι αντίπερα

Αχ! εδώ πέρα κι αντίπερα,

στου Μαυριανού τ' αλώνια

Αχ! εκεί οι δώδεκα λιχνούν, οι δέκα συνεμιάζουν

Αχ! και μια μικρή μελαχρινή τ' αλώνι εφροκάλει

Αχ! η μάνα της τήνε λαλεί, η μάνα της τής λέγει :

«Έβγα κόρ' απ' το κOURνιαχτό,

έβγα κι από τον ήλιο»

«Εγώ τον ήλιο θέλω τον, το κOURνιαχτό 'γαπώ τον

Μάνα μ' τον πρώτο λιχνιστή,

Άντρα να μού τον δώσεις»

«Κόρη μ' ο πρώτος λιχνιστής

πολλά προκιά γυρεύει

Γυρεύει τ' άστρι πρόβατα και το φεγγάρι γίδια

Γυρεύει τον αυγερινό μαντρί να τα μαντρίζει»

ΑΙΓΟΠΡΟΒΑΤΑ οκ

156.258

κουραδάρης, ο = κτηνοτρόφος, βοσκός. Από το κουράδ-ι (βλ. λ.) +

κατάλ. -άρης.

κουραδάριος. επιθ. = αυτός που ανήκει στο κουράδι (= κοπάδι (βλ.

λ.)). «Κουραδάρικα οζά». Από το κουραδάρ-ης (βλ. λ.) + κατάλ. -κος.

κουράδι, το = κοπάδι αιγοπροβάτων. Όχι από το κουρά < αρχ. κείρω

= κOURεύω, αλλ' από το ιταλ. διαλ. kuratulu (= ποίμνιο) < λατ. curator

= φροντιστής. (Κοντοσόπουλος (1975), σσ. 177-180).

κουραδόγα, η = αίγα,γίδα του κοπαδιού. Από το κουραδοαίγα

< κουράδι + αίγα με συγκοπή του αι. Πβ. ως προς το β' συνθετ.

γροΎα, γεροντοΎα. φουριγαρογα, αγριμόγα κ.τ.ό. βλ. λ. κουράδι,

αίγα.

κουριγαλόμαυρος, επιθ. (για αιγοπρόβατα) = ζώο του οποίου το

τρίχωμα είναι κουριγιάλι (= τελείως μαύρο, κατάμαυρο) απο το

Κουριγαλός (βλ. λ.) + μαύρος. Συνών. καηλόμαυρος.

κουριγιάλι, το (Καν.) και κοριγιάλι (Ρέθ.): λέγεται ως δηλωτικό της απόλυτης

καθαρότητας πράγματος. «Έπλυνα τα χραιδία και τ' άστια κουριγιάλι». Από το

κοράλλι με ανάπτ. ευφών. γι. Πβ. Κοριγαλένιος (Επωνυμία) και η Κοριγαλένιος Σχολή

απο τον ιδρυτή της

κουριγαλός, επιθ. (για αιγοπρόβατα) = ζώο του οποίου το τρίχωμα

είναι γυαλιστερό (στύλντο) μαύρο. Από το ουσ. κουριγιάλι (βλ. λ.). Πβ.

κουρ-γιαλό-μαυρος. Πβ. ουσ. κουριγαλός.

42. Αἴξ, Τράγος, Ἐριφος, Χίμαρος, Χίμαιρα.

Αἴξ, αἴγός (ὄ, ἦ), nom commun du bouc et de la chèvre, bouc, chèvre; mais presque toujours le sexe est déterminé par un adjectif: Εὐρών ἢ ἔλαφον κεράον, ἢ ἄγριον αἴγα, Il. III, 24, s'il trouve un cerf au bois élevant ou un bouc sauvage. Τότε δὲ οἱ μὲν τοὺς αἴγας τοὺς ἄρρενας ἐδεδοίκεσαν μὴ πίνωσιν ἀπὸ τῆς Νέδας,

Αχ! η μάνα της τήνε λαλεί, η μάνα της τής λέγει :
«Έβγα κόρ' απ' το κOURνιαχτό,
έβγα κι από τον ήλιο»
«Εγώ τον ήλιο θέλω τον, το κOURνιαχτό 'γατώ τον
Μάνα μ' τον πρώτο λιχνιστή,
Αντρα να μού τον δώσεις»

«Κόρη μ' ο πρώτος λιχνιστής
πολλά προικιά γυρεύει
Γυρεύει τ' άστρι **πρόβατα** και το φεγγάρι **γίδια**
Γυρεύει τον αυγερινό μαντρί να τα μαντρίζει»

42. Αἶξ, Τράγος, Ἐρίφος, Χίμαρος, Χίμαιρα.

Αἶξ, αἰγός (ὄ, ἦ), nom commun du bouc et de la chèvre, *bouc, chèvre*; mais presque toujours le sexe est déterminé par un adjectif : Εὐρών ἢ ἔλαφον κεραόν, ἢ ἄγριον αἶγα, *Il. III, 24, s'il trouve un cerf au bois élevé ou un bouc sauvage*. Τότε δὲ οἱ μὲν τοὺς αἶγας τοὺς ἄρρενας ἰδεδοίκεσαν μὴ πίνωσιν ἀπὸ τῆς Νέδας, *Pausan. IV, 20, 2, alors ils avaient craint que les boucs n'allassent boire dans la Neda*.

ΤΡΑΓΟΣ, ου (ὄ), de τρώγω, *mâle de la chèvre, bouc*, se trouve pour la première fois dans l'Odyssée : Τὰ δ' ἄρσενα λείπε θύρηφιν, ἀρνεῖους τε, τράγους τε, *Od. IX, 239, il laissa les mâles à la porte, les béliers et les boucs*.

ἘΡΙΦΟΣ, ου (ὄ, ἦ), *petit de la chèvre, chevreau mâle ou femelle jusqu'à trois ou quatre mois, suivant le scholiaste de Théocrite (Id. I, 6)*. Ἀρῶν ἢ δ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἀρπακτῆρες, *Il. XXIV, 262, ravisseurs des moutons et des chevreaux de leurs voisins*.

ΧΙΜΑΡΟΣ, ου (ὄ), *bouc*, plus ordinairement au féminin **ΧΙΜΑΡΟΣ**, ου (ἦ), chez les Attiques et les Doriens, *jeune chèvre d'un an qui n'a pas encore porté* : Αἶχα δ' αἶγα λάβη τῆνος γέρας, ἐς τε καταρῶρεϊ ἅ χίμαρος· χιμάρῳ καλὸν κρῆς, ἔστε κ' ἀμέλξης, *Theocr. Id. I, 6, s'il reçoit une chèvre pour prix, c'est à toi que revient la jeune chèvre; celle-ci a une chair délicate jusqu'au jour où il faut la traire*.

9343

ΑἰΣΩΠΟΥ ΜΥΘΟΙ

Αἶξ και αἰγοβοσκός

Αἰγοβοσκός τὰς αἶγας ἀνεκαλεῖτο πρὸς τὴν μάνδραν. Μία δὲ ἐξ αὐτῶν ὑπελείφθη, ἡδὺ τι βοσκομένη. Ῥίψας δ' ὁ ποιμὴν πέτραν τὸ κέρασ αὐτῆς κατέαξεν εὐστοχῆσας. Ἐδυσώπει δὲ τὴν αἶγα μὴ εὐτεῖν τοῦτο τῷ δεσπότη. Ἡ δὲ εἶπεν· "Κάν ἐγὼ σωπῆσω, πῶς κρύψω; πρόδηλον γάρ ἐστι πάσι τὸ κέρασ μου κεκλασμένον."

Αἶξ και ὄνος

Αἶγα και ὄνον ἔτρεφέ τις. Ἡ δὲ αἶξ, φθονήσασα τῷ ὄνῳ διὰ τὸ περισσὸν τῆς τροφῆς, ἔλεγεν ὡς ἀπειρα καλῶν, ποτὲ μὲν ἀλήθων, ποτὲ δὲ ἀχθοφορῶν, και συνεβούλευεν ἐπιληπτον ἑαυτὸν ποιήσαντα καταπεσεῖν Ἐν τινι βόθρῳ και ἀναπαύσεως τυχεῖν. Ὁ δὲ πιστεύσας και πεσὼν συνετριβῆ. Ὁ δὲ δεσπότης τὸν ἰατρὸν καλέσας ἤτει βοθηεῖν. Ὁ δὲ αἰγὸς πνεύμονα ἐγχυματῶσαι ἔλεγεν αὐτῷ και τῆς ὑγείας τυχεῖν. Τὴν δὲ αἶγα θύσαντες τὸν ὄνον ἰατρουον. Ὅτι ὅστις καθ' ἑτέρου δόλια μηχανάται ἑαυτοῦ γίνεται τῶν κακῶν ἀρχηγός.

Αἰτόλος και αἶγες ἀγριαί

Αἰτόλος τὰς αἶγας αὐτοῦ ἀπελάσας ἐπὶ νομῆν, ὡς ἐθεάσατο ἀγριαίς αὐτάς ἀναμειγείας, ἐσπέρας ἐπιλαβούσης, πάσας εἰς τὸ ἑαυτοῦ σπήλαιον εἰσήλασε. Τῇ δὲ ὕστεραία χειμῶνος πολλοῦ γενομένου, μὴ δυνάμενος ἐπὶ τὴν συνήθη νομὴν αὐτάς παραγαγεῖν, ἔδον ἐτημέλει, ταῖς μὲν ἰδίαις μετρίαν τροφήν παραβάλλων πρὸς μόνον τὸ μὴ λιμῶνται, ταῖς δὲ ὀνείαις πλείονα παρασφωρεύων πρὸς τὸ και αὐτάς ἰδιοποιήσασθαι. Πασαμένου δὲ τοῦ χειμῶνος, ἐπειδὴ πάσας ἐπὶ νομῆν ἐξήγαγεν, αἱ ἀγριαί ἐπιλαβόμεναι τῶν ὀρῶν ἐφευγον. Τοῦ δὲ ποιμῆνος ἀχαριστίαν αὐτῶν κατηγοροῦντος, εἶγε περιττοτέρας αὐταῖς τιμειλείας ἐπιτυχοῦσαι καταλείψουσιν αὐτὸν, ἔφασαν ἐπιστραφεῖσαι· "Ἀλλὰ και δὲ' αὐτὸ τοῦτο μάλλον φυλαττόμεθα· εἰ γάρ ἡμᾶς τὰς χθῆς σοὶ προσεληλυθείας τῶν πάλαι σὺν σοὶ προετίμησας, δῆλον ὅτι, εἰ και ἑτέραί σοι μετὰ ταῦτα προσελάσουσιν, ἐκείνας ἡμῶν προκρινεῖς."

Ὁ λόγος δηλοῖ μὴ δεῖν τοῦτων ἀσμενίζεσθαι τὰς φίλιας οἱ τῶν παιδιῶν φίλων ἡμᾶς τοὺς προσφάτους προτιμῶσι, λογιζόμενος ὅτι, κάν ἡμῶν ἐγχρονιζόντων ἑτέροις φιλιῶσιν, ἐκείνου προκρῖνοῦσιν.

Λύκος και αἶξ

Λύκος θεασάμενος αἶγα ἐπὶ τινος κρημνώδους ἀντροῦ νεομένην, ἐπειδὴ οὐκ ἔβλεπε αὐτῆς ἐφικέσθαι, κατωτέρω παρήγει αὐτὴ καταβῆναι, μὴ και πέση λαθοῦσα, λέγων ὡς ἀμείνων ὁ παρ' αὐτῷ λειμῶν ἐστί, ἐπεὶ και ἡ πᾶσα σφύρα κρημνῶν τῶν ἀπεκρίνατο πρὸς αὐτόν· «Ἄλλ' οὐκ ἐμὲ ἐπὶ νομῆν καλεῖς αἶγες ἐς τὴν πρῶτὴν ἀπορεῖς.» Οὕτω και τῶν ἀνθρώπων οἱ κακοῦργοι, ὅταν παρὰ τοῖς εἰδοῖσι πονηροῦνται ἀν.

Υπομὲν και πρὸς ἐκδόσεις ἐπὶ κείνῳ ποτὲ εἶδη ἀπόδοσε

σφάραγμα που η βέβηλη απέκρινε προς αυτόν· «Αλλ' οὐκ ἐμέ ἐπί νομήν
καὶς ἄλλος ἐξ ἡρώδης ἀπορείς.»
Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ κακοῦργοι, ὅταν παρὰ τοῖς εἰδόσι πανηρεύονται
ἀν

Χριστὲ καὶ νὰ ξεδίλωνε τ' ὄνειρο ποῦ εἶδα ἀπόψε
Τὸ μπέλλο¹ μου εἶδα κυνηγὸ, τὸν ἄντρα μου εἶδα ἀγρόμι.
Χριστὲ καὶ νὰ τὸ σκότωνεν ὁ κυνηγὸς τ' ἀγρόμι,
Νὰ φάω ἀπὸ τὸ σκότιν του, νὰ δερσιετ' ἡ καρδιά μου,
Νὰ πάρ' ἀπὸ τὸ αἷμα του, νὰ βάρω τὰ μαλλιά μου.

61 Κατ' αἴγας ἀγρίας· ὁμοίᾳ τῇ, Ἐς κόρακας.

Ἡ γιδοβίτσα.
Οἱ περισσότεροὶ χωρικοὶ ἔχουν στὸ σπιτί τους ἀπὸ μιά ἢ δύο γίδες, «ἔτσι γιὰ τὸ ν κ α λ ὀ ἰ σ κ ι ο»,
πούλενε: νὰ πιάσουν τὸ γάλα καὶ νὰ τρώνε κανένα κατσικάκι. Εἶναι ὅμως πολὺ δύσκολο στὸ νοικοκύρη
ποῦ ἔχει μιά ἢ δύο γίδες νὰ βγαίνει στὸ λειβάδι νὰ τίς σκαρίζει. Τὸ ἴδιο πρόβλημα ἀντιμετωπίζουν καὶ
ἄλλοι οἱ ἄλλοι χωριανοὶ ποῦ ἔχουν στὸ κατώγι τους δύο γιδούλες. Γιὰ νὰ βγουν ἀπ' τὸ μπελά αυτό,
βρίσκουν ἕνα γι δ ο β ι τ σ ἄ ρ η. Ὁ νεαρός αὐτὸς τοσπάνης περνάει ἀπ' ἄλλα τὰ σπῖτια τοῦ χωριοῦ κάθε
πρωὶ καὶ μαζεύει τὰ γίδια. "Ἔτσι σχηματίζεται ἕνα κοπάδι, ἡ γιδοβίτσα, ποῦ τὸ πηγαίνει στη βοσκή. Τὸ
βράδυ ὁ γιδοβιταίρησ επιστρέφει στὸ χωριό. Στὴν ἀκρῆ, σφουρίζει δυνατὰ. Οἱ νοικοκυραιοὶ
καταλαμβάνουν πῶς ἦρθαν τὰ ζωντανὰ τους. Ἡ ρόγα τοῦ γιδοβιταίρησ εἶναι μικρῆ. Πάρνει δύο οκάδες
καλαμπόκι στὸ κάθε γίδι γιὰ διάστημα ἐξὶ μηνῶν. Ἐπίσης ἡ κάθε οἰκογένεια θά τὸν πάρει σπιτί της νὰ
φάει τόσα βρά-δουα, ὅσες γίδες ἔχει. Ὅταν τελειώσει ἡ σειρά, ἀρχίζει πάλι ἀπ' τὴν ἀρχή. Ὁ
γιδοβιταίρησ βοσκάει παντοῦ, φορᾶται ὁμως νὰ βοσκῆσει στὰ μοναστηριακὰ λειβάδια. Εἶναι κτήμα
τοῦ "Ἁγίου. Πιστεύει πῶς ὅποιος ἔφαγε ἀπ' τὸ βακούφικο, προκοπὴ δεν ἔκαμε. Κι ὅσοι «κρουνέ» εἶναι
τρισακάρατοι κι ἀνεπρόκοβοι.

★ 20-10-2011

14/10/2011

— Πῶς τα περνάτε βλάχισσες, στὰ χειμαδιά που πατε;
— Πῶς να περνάμε οἱ ἄμοιρες στα χειμαδιά που πάμε.
Τα πρόβατα ψοφήσανε τα γίδια ν' εἰψείρισαν
καὶ τα σκυλιὰ ελύσσαζαν, στους κάμπους κείθε κατου.
9237.24

ΣΥΓΓΕΝΙΚΑ

Μουτάφησ: Κατασκευαστῆς εἰδῶν ἀπο **γιδότραχα** (νήματα, σχοιινὰ, χαλάκια) 281.57, 145.250
(ἰδιώματα: Θράκης, Πόντου, Μακεδονίας)

84. Μα εἰσαι καλὸς γιὰ τ' ἄρματα;
Σου φαίνονται παγινιδια;
Πες μου, μωρέ, στο Θεό σου,
θα πας να μπάσεις γίδια;

Στο δεύτερο στίχο ἐνοεῖ: Πες μου, στο Θεό σου, σκοπεύεις να κάνεις δουλειὰ που δεν γνωρίζεις;
424.51

ΑἰΠΟΛΟΣ ΚΑΙ ΑἴΞ

Αἰπόλος καὶ αἴξ.

*Ἀἴγας ποτ' εἰς ἔπαυλιν αἰπόλος χρῆζων
ἐπὶ σηκὸν ἄγειν θ', ὡς αἰ μὲν ἤλθον, αἰ δ' οὔπω,
μῦς ἀπειθοῦς ἐν φάρμαγγι τραγούσης
κόμην γλαυκίαν αἰγίλου τε καὶ σχίνου,
τὸ κέρας καταῖξ μακρόθεν λίθῳ πλήξας.
Τὴν δ' ἐκέλευε· „Μῆ, χίμαιρα συνδούλη,
„πρὸς τοῦ σε Πανός, ὃς γάπας ἐποπτεύει,
„τοῦ δεσπότη, χίμαιρα, μὴ με μνηύσης·
„ἄκων γὰρ ἠυστόχησα, τὸν λίθον ἔβησας.“
Ἢ δ' εἶπε· „Καὶ πῶς ἔργον ἐπιφανές κρήνη;
„Τὸ κέρας κέρραγε, κἂν ἔγῳ σιωπήσω.“*

Ο ΜΥΘΟΣ ΕἶΝΑΙ Ο ΓΝΩΣΤΟΣ ΤΟΥ ΑἴΣΩΠΟΥ

Αἰγοβοσκὸς τὰς αἴγας ἀνεκαλεῖτο πρὸς τὴν μάνδραν. Μία δὲ ἐξ αὐτῶν ὑπελείφθη, ἡδύ τι βοσκομένη.
Ῥίψας δ' ὁ ποιμὴν πέτραν τὸ κέρας αὐτῆς κατέαξεν εὐστοχήσας. Ἐδυσώπει δὲ τὴν αἶγα μὴ εἰπεῖν τοῦτο
τῷ δεσπότη. Ἡ δὲ εἶπεν· "Κἂν ἔγω σιωπήσω, πῶς κρήνη; πρόδηλον γάρ ἐστι πᾶσι τὸ κέρας μου
κεκλασμένον."

Pasted from <http://el.wikisource.org/wiki/%CE%91%CE%B9%CF%83%CF%8E%CF%80%CE%BF%CF%85_%CE%9C%CF%8D%CE%B8%CE%B8%CE%B9%CE%91%CE%B9%CE%BE_%CE%BA%CE%B1%CE%B9_%CE%B1%CE%B9%CE%B3%CE%BF%CE%B2%CE%BF%CF%83%CE%BA%CF%8C%CF%82>

Τὸ αἶνον λογοῦ εἶναι ὅτι οἱ συγγραφεῖς σὲ λυρική γλώσσα ὀνομαζοῦν χίμαιρα τὴν αἶγα ὅπως ἀναφέρω στα συνώνυμα.

ΦΡΑΣΗ/ΕΙΣ

Ὁ Νίκος Χανιάς γράφει ἀκόμα ὅτι... τρέμει στὴν προοπτικὴ νὰ ἀναλάβει ὁ ΣΥΡΙΖΑ τὴν ἐξουσία καθὼς
ὅπως γράφει ἀν πέσουν τα φῶτα τῆς δημοσιότητας στὶς συνιστώσες τοῦ ΣΥΡΙΖΑ «**θα γελᾶσει καὶ τὸ
παράδολὸ κατόικι!**»!

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ 9213.80

Καὶ ἐκὶ στύραν αἶγα ἐκβάλλει γάλα.—*He extracts milk even from a barren goat:—To those who prevail by a natural winningness of manner.*

ΑΡΗΣ ΣΤΟΥΓΙΑΝΝΙΔΗΣ at 26/10/2011 11:23 πμ 9225.26

26. Αἶξ ἑρσεία.] Κρατίνῳ φησὶ καθάπερ Διὸς αἶγα Ἀμαλθεΐαν, ἔπει κὲ ἤβ' δωροδοκῆνται αἶγα ἑρσείαν. οἱ δὲ τὴς εἰς τὸ ἀργυεῖξενταί ποιν ἀφθόνως ἀφορμὰς παρέχοντες, ἔπει εἰώθασιν λέγειν κωμωδῶντες, ἐπεὶ κὲ τ' Ἀμαλθεΐας κέρασ' ἔχων, πᾶν ὃ βύβλε' εἶχον.

51. Ἀκαίθπος τέπηξ.] Ἐπὶ τῆς ἀφθόνου καὶ ἀμύσου λέγει, παρόσον οἱ Ἀκαίθποι τέπηξ ἐκ ἀδύσιν.

Screen clipping taken: 26/10/2011 11:42 πμ

26. Capra caelestis.] Cratinus extulit, ut Iouis capram Amaltheam, sic & munera per corruptelam accipientium Capram caelestem. Quidam eos qui largas occasiones praebent aliis ad lucrandum, ita solebant quasi Comico ludentes ioco perstringere: quoniam & Amaltheae cornu qui possideret, ei ad votum praestò essent omnia.

Screen clipping taken: 26/10/2011 11:27 πμ
ΙΔΙΩΜΑΤΙΚΕΣ ΟΝΟΜΑΣΙΕΣ

Αἰγοπρόβατα Τσαγκαδερά

Screen clipping taken: 30/8/2012 10:47 πμ

BRW-1001-15 ΤΑ ΑΛΕΙΦΙΑΤΙΚΑ - Η ΔΙΑΛΕΚΤΟΣ ΤΩΝ ΓΑΝΩΤΖΗΔΩΝ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΤΟΠΩΝΥΜΙΑ

Αιγάλεωσ (ο) ή Αιγάλεων (το)
Βουνο στο Δυτικό μέρος το Λεκανοπεδίου της Αθήνας.
14.62

Ibidem
Αιγαίον
Αιγαί

ΖΗΝΟΒΙΟΣ

42. Αἶξ ἀπὸ τέτοκιν, ἕλεφος δ' ὄπι δώματ' αἰζει.] Ἐπὶ τῆς ἔπει τυχῆνται κὲ ὁμοίωσιν λεγρομῶσι.

42. Nondum enixa capra est, dum ludit in ædibus hædus.] De rebus nondum natis & tamen antè pro- nuntiatis.

Capra = κατσίκα, αιγα (ίσως απο το ελληνικο κάπρος+ αγριόχοιρος, επειδη και αυτος ειναι βραδύνους και πεισιμων).
To capriccio παράγεται απο το capra και σχετιζεται με το ελαφρο, ελαφρομμαλο, επιτολαιο .
Χαρακτηριστικά που έχει το κατσίκι (παραδαλο ή οχι).

Το λεμε και εμεις με την εννοια της παράλογης απαιτησης, παραξενιάς, ιδιορρυθμίας εκκεντρικότητας, αλλά αποτελει και διεθνη' ορο της μουσικής.
Capriccio is the final opera by German composer Richard Strauss, subtitled "A Conversation Piece for Music". The opera received its premiere performance at the Nationaltheater München on October 28, 1942. Clemens Krauss and Strauss himself wrote the German libretto. However, the genesis of the libretto came from Stefan Zweig in the 1930s, and Joseph Gregor further developed the idea several years later. Strauss then took on the libretto, but finally recruited Krauss as his collaborator on the opera. Most of the final libretto is by Krauss.[1]

Pasted from <[http://en.wikipedia.org/wiki/Capriccio_\(opera\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Capriccio_(opera))>

A capriccio (Italian: "following one's fancy") is a tempo marking indicating a free and capricious approach to the tempo (and possibly the style) of the piece. This marking will usually modify another, such as lento a capriccio, often used in the Hungarian rhapsodies of Franz Liszt. Perhaps the most famous piece to use the term is Ludwig van Beethoven's Rondo a capriccio (Op. 129) his so-called Rage Over a Lost Penny.

Pasted from <http://en.wikipedia.org/wiki/A_capriccio>

Σαμαροσκοῦτι

σαμαροσκοῦτι (τό) δημ. κ. **σαμαροσκοῦτο κ.**
κτ. ἐπέκτ. χονδρόν μάλλινον ἢ λινόν ὕφασμα ἢ
δέρμα, ἴδ. αἰγός, τιθέμενον ἐπὶ τῆς ράχως τῶν
ζῴων ὑπὸ τὸ σάγμα ἢ ραπτόμενον ὑπὸ τὸ τυλεῖ-
αν ταύτου, ὅπως συγκρατῆ τὸ τύλωμα καὶ σχημα-
τίζη μαλακὴν ἐπιφάνειαν ἐσαφῆς ἐπὶ τοῦ δέρμα-
τος τῆς ράχως τοῦ ζῴου.

Screen clipping taken: 2/11/2011 8:50 pm

300.6462\
Τουρκιστί sele-battaniye . εξαρτημα της σαγής, ονομαζονται μπατανιές υφαντά κλινσοκεπασματα.
171,1138

394.

*Ἐφερ' ὁ βλάχος τὸ τυρὶ.
Πρὸς τοῦ ἀπρωδοκίτας ἰσχυρομένης, καὶ πρὸς τοῦς θερμοῦνται τοῦ παρό-
δοξον τὰ ἀνιήθως ἀμφαίνοντα.
Αἰξ εἰς τὴν ἑορτήν.*

653.

*Κοπανίξει νερό 'ς τὸ γουδί.
Εἰς μεταιοποῦνται. 661.
Τράγον ἀμέλειν.*

[αρχ παρ εις "ΑΛΕΠΟΥ"](#)

1156.

*Ποῦ κῆρ, γίδα πάω 'ς τὴν Πόλι. Ἐνθ' ἀφῆσαν, (πῆρ) καὶ παρῆαι.
Πρὸς τοῦς ἀπρωδοκίτας βυζύονται εἰς ἀρωκτον κίθωνον. 1289.
Κίτων διὰ φρεσῶν ἀγόμενος.*

1292.

*Τὴν γίδα ἔχτυπα ἢ χάλια, καὶ τὴν οὐρὰ σφάλλει.
Πρὸς τοῦς ἀπρωδοκίτας καὶ ἀφῆσαν τὰ ἐπιπέματα καὶ ὑφιστάμενα διὰ
ἔνεκεν ἰσχυρογναμίας.*

1409.

*Τοῦ κοφῶ κ' ἐν τομπανίξῃ, τοῦ στραβοῦ κ' ἐν δειχῆς
στρόφα.
Ἐπὶ μεταιοποῦνται.
Τράγον ἀμέλειν.*

1428.

*Τραβιχθῆτε νὰ περάση τὸ βόϊδι, ποῦ θὰ πάω νὰ φάω.
Ὅμοια ταῖς, 13, 62.
Αἰξ οὐκω τέτακον, ἔξωφρ ὄ' ἐπὶ ὄσματος παῖζει.*

1585.
Ἐβατεύονταν ἡ γίδα, καὶ τὸν τράγο παύς· ὁ κῶλος.
Πρὸς τοὺς περὶ ἑνῶν πραγμάτων καὶ ἀμφερόντων ἐν διαφερομένον.

★ **Ισπανικό αυτί**
165.298

★ **βουρβουλιά** |ή| δημ. κ. βερβιλιά κ. βιρ- κ. βορ-
ή κόπρος τῆς αἰγός, τοῦ προβάτου ἢ τοῦ λαγωῦ·

ραντός-ή-όν (ραίνω) κ. δημ. ὁ ραντισμένος,
ὁ διὰ ραντίσματος ὑγρανθείς ἢ ὑγρανόμενος
|| μτφ. ὁ ἔχων λευκὰς ρανίδας, ὁ κατάστικτος,
ὁ παρδαλός· Ἰηπ.Δι.240 ραντὴ μάζα, αὐτ.3,82,
Ἑλλ.Ἐπιγράμμ. ραντός ἄρτος· || κ. ἐπὶ ζώων·
ΠΔ Γεν.30,33 πᾶν διόλευκον καὶ ραντὸν ἐν ταῖς
αἰξίν, Πάπ. θήλειαι μέλαινοι δ καὶ ραντὴ α'
|| κ. ἐπὶ μαρμάρου ἔχοντος φλέβας· Ἐπιγρ.
σκοῦτλη ραντὴ· 2) δημ. ὁ γινόμενος διὰ ραν-
τίσματος, ὁ ραντιστός.

10/11/2011

ΕΝ ΣΜΥΡΝῃ,
Ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῆς Ἀμαλθείας.

1863.

Οἱ Σμυρνιοὶ ἐγνωρίζαν γιὰ τὴν Ἀμαλθεία ὡς φαίνεται καὶ ἀπὸ τὸν τίτλο τοῦ τυπογραφείου,



★ Πίνακας τοῦ Ρεμπραντ
Ο τυφλὸς Τοβίτ καταγορη τὴν Ἄννα ὡς κλεφτρά ἐνὸς κατασκευοῦ.
Ἀποδίδει τὴν τυφλωσὴ τοῦ σ' αὐτὴ τὴν κλοπὴ
Rijksmuseum

Stadhouderskade / Museumplein, Amsterdam

16/11/2011

Ἄπ 6,299 ἀργιπόδαν χίμαρῶν.
300.2.928 ἐν ἀργιπόδῃς

18/11/2011
Ζωή στα κατακομιούλαρά μας

9039.60

26 Αἰξ οὐρανία: Κρατίνος φησὶ καθάπερ Διὸς αἰξία 5
Ἀμαλθίαν, οὕτω καὶ τῶν δωροδοκούντων αἶγα οὐρα-
νίαν. Οἱ δὲ τοὺς εἰς τὸ ἀγγυρῆσθαι τισιν ἀρχόντως
ἐφορμάς παρόντας οὕτως εἰώθετο λέγειν κωμωδοῦντες,
ἐπι καὶ ὁ τῆς Ἀμαλθίας κίρας, ἔχων πᾶν ὃ ἐβούλετο 10
εἶχεν.

Ἀἰξ οὐπω τέτοκεν, ξριφος δ' ἐπὶ δώματι
παίξει: ἐπὶ τῶν οὐπω τεχθέντων καὶ ὁμοίως λιγομένων. 15
Ακόμα δεν τον ειδαμε Γιάννη τον εβγάλαμε.

26. B. 29. Pausan. ap. Eustath. ad Hom. II. N, 21 p. 917, 33: ἰστίον δὲ ὅτι ἀπὸ τῆς κατὰ τὸν Ὀλύμπιον Δία Αἰγὸς καὶ μάλιστα τῆς κατὰ τὴν Ἀμαλθίαν φηριτω καὶ παροιμία τὸ αἰξ οὐρανία, ὁμοία τῷ λευκῇ ψῆφος [v. Diog. VI, 9], κατὰ Πανασάνιαν ὡς γὰρ ἡ Ἀμαλθία, φησί, τροφή ἦν τοῦ Διός, οὕτω καὶ ἡ τοιαύτη ψῆφος εἶργει τοὺς δωροδοκοῦντας δικαστάς· ἢ καὶ ἄλλως ὥσπερ ὁ τὸ τῆς Ἀμαλθίας αἰγὸς ἔχων κίρας πάντ' εἶχεν, οὕτω καὶ οἱ κταπιόντες, φησί, τὰς ἀρχὰς καὶ τὰλλα ἀγγυρῆζομενοι. δὴ καὶ αἰξ οὐρανία ἴσκει λέγεσθαι ὡς οἱ θεοὶ καὶ ὑποῦσαι τοὺς δικαστάς, ὅσοι δῶρα ἐλάμβανον: cf. infra II, 48. Hesych. Suid. Phavor.: tertia explicatio ap. Hesych. s. οὐρα- νίη δ' αἰξ invenitur: ὡς εἰ λέγοι τις τὸ τῆς Ἀμαλθίας κίρας· ὁ τε γὰρ τις εἴδεται, ἐλάμβανεν ὃ ἔχων τοῦτο. ἐπήκουσ δὲ ἴστω αὐτὴ ἴσως, ὅτι κατ' ἐπίνοιαν ἢ Σιλήνη τῇ αἰγῇ ἐποχίζεται· ταύτη δὲ τὰ γίνεσθαι ἠι- χητο διὰ τὸ καὶ αἰτὴν ἐπὶ τῷ Ἐκ- θνήσειν τὰ αἰτὰ παθῶν, ὅθεν καὶ Ἐκταίαν φασὶν αὐτὴν ἴσως: add. Phot. p. 361 ed. angl., Suid. s. οὐρανία αἰξ. De Cratino, qui in Λιγῶσι de capra dixerat, cf. Bergkii Comm. de Rell. Com. Att. p. 248: post Cratinum Anti- phanes proverbium adhibuit: v. Athen. IX, p. 402 E, Eustath. ad Hom. Odys. Σ, 106. p. 1753, 23; add. Liban. Ep. 670.

9039.61

Τοπωνύμια

48 Αἰγίεις οὔτε τρίτοι οὔτε τέταρτοι: ἐπὶ
τῶν ἐντελῶν καὶ μηδενὸς ἀξίων. Οἱ γὰρ Αἰγίεις οἱ ἐν
Ἀχαΐα νικήσαντες Αἰτωλοῦς τὴν Πυθίαν ἐξηράτων, τίνες
εἰσὶ κρείττονες τῶν Ἑλλήνων· ἢ δὲ ἄπειν,
Ἵμεῖς δ' Αἰγίεις οὔτε τρίτοι οὔτε τέταρτοι.

19/11/2011
9098.84

Τὶ πόλεμος μάς καρτερεῖ μέ τὰ σὺνὸν τῶν Τούρκων,
ἢ ἢ' ἀν τῶν βροντησῶν γεῖν, τὸ πῆραμε τὸ Πράβι. —
Τὶ δρόμο πῆραν συντάχα κ' ἔφρασαν στο γωφῶρι.
Ὁ Νότις μέ τὸ λαμασσὶ τῆν ἄνωσὶ του κόφτει.
Φεῖγαν οἱ Τούρκοι σὺν τραγῶν, πῶσιν τὸ Πράβ' ἀφάνων.

18 *Αἰξ* Σκυρία: Χρῆσιμος φησὶν ἐπὶ τῶν τὰς εὐφροσύνης ἀνατρεπόμενων τεταχθῆναι τὴν παρομιάν· ἐπισημῶν πολ-
λίως τὰ ἀγρία ἀνατρεπὶ ἢ αἰξ. Ἄλλοι δὲ φασὶν ἐπὶ
τῶν ἀνησυχῶν λέγεσθαι, διὰ τὸ πολὺ γὰρ φησὶν τὰς
Σκυρίας αἰγας. Μικητικὸν Πινδαρος καὶ Ἀλκαίος.

9039.88

Το πιο εύκολο κυνήγι είναι το κυνήγι του αποδιοπομπαίου τράγου.

Ντουάιτ Αϊζενχάουερ, 1890-1969, Αμερικανός στρατηγός & πρόεδρος

4:23 πμ 28/11/2011

Παλατινή Ανθολογία, IX, 745

Θάσο τὸν βρομίου κεραὸν τράγον, ὡς ἀγερώχως
ὄμμα κατὰ λασιῶν γαῦρον ἔχει γενύων
κυδιῶν, ὅτι οἱ θάμ' ἐν οὖρεσιν ἀμφὶ παρήϊδα
βόστρυχον εἰς ῥοδέαν Ναις ἔδεκτο χέρα.

*Τοὺ Βάκχου δεξερὴ φησὶν τὸν τράγον τὸν προκέρρα
τηρώνας τ' ἀσπρὰ γένια του, τὸ μάτι πως σφαλῶν,
καμαρωτὸς γιὰτὶ σιγὰ στα βράχ' ἡ Νύμφη πέρα
τὰ μάγουλά του χάδεψε με χέρια ροδαλά.
μετάφρ. Σμ. Μενάρδος (Στέφανος, 1924)*

Ανύτη

Η Ανύτη ήταν αρχαία Ελληνίδα ποιήτρια και επάγγελματιοῦς ἀπὸ τὴν Τεγέα, τὸ κυρίως ἔργο της ὁποῖας τοποθετεῖται λίγο μετὰ τὸ 300 π.Χ.. Η Ανύτη ἔγραψε στὴ δωρική διάλεκτο.
Pasted from <http://el.wikisource.org/wiki/%CE%91%CE%BD%CF%8D%CF%84%CE%B7_%CF%80%CE%BF%CE%B9%CE%AE%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%B1>

1/12/2011

APPENDIX PROVERBIORUM
BODLEIANA, VATICANA, COISLINIANA.

7 *Αἰγαῖαν ἱμβολήν: ἐπὶ τῶν εὐτελῶν φορτίων.*
8 *Διγῶν ὀνόματα: οἶον ἄχρηστα πράγματα ὅμοια
γὰρ αἱ αἰγες.*

Ἄν δε βιμῶμεν τὴν ἱμενὸν καὶ ἂν δε πῶται καὶ ἡ τράγους, δὲν τὸν πι-
στιτεύω, μόνον μὲν, πως θὰ γενεῖ τὴ γέλιος.
Σὰν εἶναι ὁ τράγος δυνατός
δὲν τὸν βαστάει ἡ μάντρα
Ὁ ἄντρας κάνει τὴ γενιά
καὶ οὐχ ἡ γενιά τὸν ἄντρα

ΠΑΡΔΑΛΟ ΚΑΤΣΙΚΙ

<http://youtu.be/3PMWat4MJ-8>

Le Supplice de la Chèvre

<http://youtu.be/hcovRlVtYrs>



ΤΟ ΠΑΡΔΑΛΟ ΚΑΙ Η ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΕΣ 1945-1947
συγγραφέας ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ ΦΩΚΙΩΝ

Γέλασε και το παρδαλό κατσίκι, λέει χαρακτηριστικά ο λαός μας μπροστά σε περιστατικά που, καθώς ξεπερνούν τα όρια του αστείου, κατανοούν γελοία εγείροντας ενίοτε την αγανάκτηση ή το χλευασμό. Στα δύσκολα χρόνια της ανασυγκρότησης του ελληνικού κράτους μετά την Κατοχή, το μόνο όπλο εκτόνωσης που απέμεινε στον ελληνικό λαό ήταν το γέλιο. Το βιβλίο αυτό είναι το γελοιογραφικό χρονικό της περιόδου 1945 έως 1947, το σύνολο των σκίτσων του γελοιογράφου που εκδόθηκαν σε εφημερίδες, εμπλουτισμένο με σχόλια, έτσι ώστε να κατατοπίζεται ο αναγνώστης έως προς το κοινωνικοπολιτικό πλαίσιο της εποχής.

Αργίμι

Λέσκες τα χειμαδιά μας

